ข้อมูลการขับเคลื่อน SDGs
๗๖ จังหวัด ๗๖ คำมั่นสัญญา เพื่อประเทศไทยที่ยั่งยืน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
ที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best–Practice)

การจัดความยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC)

กรณีศึกษา ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

“น่านเมืองเก่าที่มีชีวิต” (Nan The Living old city : Authentic Nan)

จังหวัดน่าน

จัดทำโดย
องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่าน (อพท.๖)
เทศบาลเมืองน่าน
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดน่าน สำนักงานจังหวัดน่าน

การขับเคลื่อน SDGs ๗๖ จังหวัด ๗๖ คำมั่นสัญญา เพื่อประเทศไทยที่ยั่งยืน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best–Practice)

ชื่อโครงการ/กิจกรรมที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

โครงการ การจัดความยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC)

กิจกรรม กรณีศึกษา ในพื้นที่ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน “น่านเมืองเก่าที่มีชีวิต” (Nan The Living old city : Authentic Nan)

หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่าน (อพท.๖) และเทศบาลเมืองน่าน

ประเภทโครงการ/กิจกรรม

โครงการตามแผนขับเคลื่อน SDGs ของจังหวัดน่าน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก เวอร์ชั่น ๒.๐ มีเกณฑ์ ๔ ด้าน แต่ละด้านจะมีด้านย่อย ๒–๓ ด้าน

ด้าน A การจัดการความยั่งยืน	**ด้าน B ความยั่งยืนด้านสังคม-เศรษฐกิจ**
A(a) กรอบและโครงสร้างการจัดการ A(๖) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย A(c) การจัดการแรงกดดันและการเปลี่ยนแปลง	B(a) การนำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาสู่ชุมชน B(b) ผลกระทบต่อชุมชนและสวัสดิภาพของชุมชน
ด้าน C ความยั่งยืนด้านวัฒนธรรม	ด้าน D ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
C(a) การปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม C(๖) การเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	D(a) การอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติ D(b) การจัดการทรัพยากร D(c) การจัดการของเสียและการปลดปล่อยมลพิษ

เกณฑ์	**ตัวชี้วัด**	**SDGs**
ด้าน A การจัดการความยั่งยืน		
A(a) กรอบและโครงการสร้างการจัดการ		
A1 ความรับผิดชอบด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวมีหน่วยงาน ส่วนงาน กลุ่ม หรือคณะกรรมการ ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานเพื่อสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน	a. เอกสารหลักฐานการจัดตั้งหรือโครงสร้างของคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมาย และอำนาจหน้าที่ของคณะบุคคลนั้น b. แผนการเงินและงบประมาณที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต c. หลักฐานที่แสดงถึงการมีความเชื่อมโยง	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
- กลุ่มบุคคลนี้จะต้องมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำกับดูแล และความสามารถในการลงมือปฏิบัติงาน เพื่อจัดการประเด็นด้านสังคม–เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม - ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มบุคคลนี้จะต้องได้รับงบประมาณที่เพียงพอ และมีความสามารถในการทำงานกับหน่วยงานหลากหลายรูปแบบได้ - กลุ่มบุคคลนี้จะต้องมีบุคลากรที่เพียงพอในการทำงาน (รวมถึงจะต้องมีผู้มีประสบการณ์ในด้านความยั่งยืนด้วย) และปฏิบัติงานตามหลักการความยั่งยืน และความโปร่งใส	และมีส่วนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ d. รายชื่อพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราวพร้อมระบุประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง e. แนวทางและกระบวนการการจัดการที่แสดงถึงความตระหนักรู้และปฏิบัติตามหลักการความยั่งยืนและโปร่งใสในการทำงานและการกระทำสัญญาใด ๆ	
A2 ยุทธศาสตร์การจัดการแหล่งท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการจัดทำและใช้แผนยุทธศาสตร์การจัดการแหล่งท่องเที่ยวระยะยาวและมีแผนปฏิบัติการที่เหมาะสม โดยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการจะต้องดำเนินการผ่านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียและอยู่บนหลักการของความยั่งยืน รวมถึงจะต้องเปิดเผยให้สาธารณะชนรับทราบ - แผนยุทธศาสตร์จะต้องมีการระบุและการประเมินสินทรัพย์ด้านการท่องเที่ยว และพิจารณาถึงประเด็นและความเสี่ยงด้านสังคม–เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม - แผนยุทธศาสตร์จะต้องเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อนโยบายและการทำงานในการพัฒนาความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวในภาพกว้างด้วย	a. มีการเผยแพร่เอกสารแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของแหล่งท่องเที่ยวฉบับที่ใช้ในปัจจุบัน b. แผนยุทธศาสตร์/แผนการทำงานสามารถเข้าถึงได้ง่าย และสามารถค้นหาแบบ on–line ได้ C. มีหลักฐานของการหารือหรือการประชุมร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียในการออกแบบแผนงาน d. แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการมีการกล่าวถึงหลักการความยั่งยืนและการประเมินสินทรัพย์ ประเด็นและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว e. ระบุถึงความเกี่ยวโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการกับนโยบายการพัฒนาความยั่งยืนในภาพกว้าง (รวมถึงการบรรลุ SDGs)	
A3 การติดตามและการรายงาน - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการสร้างระบบในการติดตามดูแล และตอบสนองประเด็นในเชิงเศรษฐกิจ–สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงตอบสนองต่อผลกระทบต่าง ๆ อันเกิดจากการท่องเที่ยว - การดำเนินงานและผลลัพธ์จากการดำเนินงานจะต้องมีการกำกับดูแล ประเมิน และรายงานต่อสาธารณะให้ทราบอยู่เสมอ ทั้งนี้ระบบการติดตามจะต้องได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	a. มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณเพื่อระเมินผลเชิงสังคม–เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมรวมถึงระบุเป้าหมายที่ชัดเจน b. การประเมินผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้นจะต้องมีการบันทึกและรายงานสู่สาธารณะอย่างน้อยปีละ1 ครั้ง c. มีหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรของการติดตามดูแลและการรายงานผลการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่ได้ d. มีการทบทวนระบบการติดตามดูแล และมีการกำหนดช่วงเวลาการทบทวนระบบในอนาคต	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
A(b)การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
A4 การมีส่วนร่วมและการใช้มาตรฐานความยั่งยืนของผู้ประกอบการ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการให้ข้อมูลกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในเรื่องประเด็นด้านความยั่งยืนอยู่เสมอ รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นดำเนินกิจการให้มีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องสนับสนุนการนำเอามาตรฐานความยั่งยืนมาใช้ โดยเฉพาะการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำมาตรฐานที่ผ่าน GSTC-I Recognized มาใช้ และเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานที่ผ่าน GSTC- Accredited ในกรณีที่ผู้ประกอบการนั้นมีขีดความสามารถทำได้ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการเผยแพร่รายชื่อผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความยั่งยืน	a. หลักฐานที่แสดงถึงการสื่อสารประเด็นด้านความยั่งยืนกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว อย่างสม่ำเสมอ (สื่อ การประชุม การพูดคุยโดยตรง ฯลฯ) b. มีการสนับสนุนและให้คำแนะนำในเรื่องความยั่งยืนกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว C. จำนวนและร้อยละของธุรกิจที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านความยั่งยืน (GSTC recognized/accredited ก็ได้) โดยมีการตั้งเป้าหมายขยายขอบข่ายให้กว้างขึ้น d. หลักฐานการสนับสนุนการเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานความยั่งยืน e. รายชื่อของธุรกิจที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความยั่งยืน และมีการปรับปรุงรายชื่อให้ทันสมัยตลอดเวลา	
A5 การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของผู้อยู่อาศัย - แหล่งท่องเที่ยวมีการเปิดโอกาสและสนับสนุนให้สาธาณะชนมีส่วนในการวางแผนและจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน - ความปรารถนา ข้อกังวล และความพึงพอใจชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และการจัดการแหล่งท่องเที่ยวจะต้องได้รับการติดตามดูแลและรายงานให้สาธารณะทราบ พร้อมกับมีการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองประเด็นนั้น ๆ ของชุมชนท้องถิ่น อยู่เสมอ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบที่จะเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่คนในท้องถิ่นเกี่ยวกับโอกาสและความท้าทายด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการตอบสนองต่อโอกาสและความท้าทายนั้น ๆ	a. หลักฐานการสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกให้เกิดการมีส่วนร่วมของสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว b. ข้อมูลของประเภทและระดับของการมีส่วนร่วมนั้น C. มีการสำรวจและมีกลไกอื่น ๆ ที่จะได้มาซึ่งความเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อยู่อาศัย ซึ่งครอบคลุมประเด็นการท่องเที่ยว d. หลักฐานของการปฏิบัติการเพื่อตอบสนองต่อข้อเสนอแนะของผู้อยู่อาศัย e. มีโปรแกรมการให้ข้อมูล ให้ความรู้ และอบรมในเรื่องการท่องเที่ยวให้แก่ผู้อยู่อาศัย	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
A6 การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบการติดตามดูแลและรายงานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสาธารณะชนในเรื่องของคุณภาพและความยั่งยืนของประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยว และมีการตอบสนองหากจำเป็น - แหล่งท่องเที่ยวมีการให้ข้อมูลประเด็นด้านความยั่งยืนแก่นักท่องเที่ยว พร้อมกับแนะนำบทบาทของนักท่องเที่ยวว่าสามารถมีส่วนกับความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวนั้นได้อย่างไร	a. มีการสำรวจ (และมีกลไกอื่น ๆ) ที่จะได้มาซึ่งความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว รวมถึงมีการรายงานผลการสำรวจด้วย b. แบบสำรวจหรือการรับฟังความคิดเห็นจะต้องรวมถึงปฏิกิริยาของนักท่องเที่ยวต่อประเด็นด้านความยั่งยืน c. หลักฐานของการปฏิบัติการเพื่อตอบสนองต่อข้อค้นพบจากการสำรวจหรือสอบถามความเห็นนักท่องเที่ยว d. ตัวอย่างของการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในเรื่องของความยั่งยืนและการตอบสนองต่อประเด็นด้านความยั่งยืน	
A7 การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการให้ข้อมูล - การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวจะต้องถูกต้องตรงตามที่กล่าวไว้จริง ไม่ว่าจะในเรื่องของผลิตภัณฑ์ การบริการ และความยั่งยืน - ข้อความทางการตลาดและการสื่อสารอื่น ๆ จะต้องสะท้อนถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวนั้น สะท้อนถึงการมุ่งไปสู่ความยั่งยืน รวมถึงการปฏิบัติต่อคนในท้องถิ่นต่อวัฒนธรรม และธรรมชาติด้วยความเคารพ	a. ข้อมูลและเอกสารโปรโมทแหล่งท่องเที่ยวฉบับปัจจุบันที่มีเนื้อหาที่เหมาะสม b. มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อมูลและการโปรโมทแหล่งท่องเที่ยว c. หลักฐานที่แสดงถึงการปรึกษาหารือกับคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในการจัดทำและนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ	
A(c) ด้านการจัดการแรงดันและการเปลี่ยนแปลง		
A8 การจัดการปริมาณนักท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบในการจัดการนักท่องเที่ยว โดยระบบนั้นจะต้องมีการทบทวนปรับปรุงอยู่เสมอ - แหล่งท่องเที่ยวมีการดำเนินการติดตามดูแลและจัดการปริมาณของนักท่องเที่ยวและปริมาณของกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยการลดหรือเพิ่มปริมาณของนักท่องเที่ยวและปริมาณของกิจกรรมการท่องเที่ยวหากมีความจำเป็นตามความเหมาะสมของห้วงเวลาและสถานที่ ทั้งนี้จะต้องศึกษาความสมดุลระหว่างความต้องการของเศรษฐกิจ ชุมชม มรดกทาง	a. แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการจัดการ ฤดูกาลท่องเที่ยว และการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว b. มีการติดตามดูแลตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณของนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี รวมถึงในสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมด้วย C. มีการระบุถึงผลกระทบจากจำนวนของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการสำรวจ และสอบถามข้อคิดเห็นจากชุมชนและผู้มีส่วนได้เสีย	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในท้องถิ่นด้วย	d. มีการจัดการการเคลื่อนไหว (Flow) ของนักท่องเที่ยวและผลกระทบ e. กลยุทธ์การตลาดและการเลือกเป้าหมายทางการตลาดคำนึงถึงรูปแบบของการท่องเที่ยว ผลกระทบของกิจกรรมการท่องเที่ยว และความต้องการของแหล่งท่องเที่ยว	
A9 กฎระเบียบในการวางแผนและการควบคุมการพัฒนา - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีแนวทางกฎระเบียบและ/หรือ นโยบาย การวางแผน ที่ควบคุมที่ตั้งและลักษณะของการพัฒนา โดยมีการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม–วัฒนธรรม และบูรณาการการใช้ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนอย่างยั่งยืน - กฎระเบียบยังจะต้องนำไปใช้กับการดำเนินงาน รวมถึงการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์และสัมปทานเพื่อการท่องเที่ยว แนวทางกฎระเบียบและนโยบายต้องถูกสร้างขึ้นผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีการสื่อสารและบังคับใช้อย่างกว้างขวาง	a. เอกสาร นโยบาย/กฎระเบียบ/แนวทาง เฉพาะเพื่อการควบคุมการพัฒนา พร้อมระบุชื่อเอกสารและวันที่ b. มีข้อกำหนดการประเมินผลกระทบที่ครอบคลุมให้เรื่องสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม–วัฒนธรรม c. กฎระเบียบเฉพาะเกี่ยวกับการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์และการดำเนินงานเพื่อการท่องเที่ยวพร้อมหลักฐานการนำไปปรับใช้และการบังคับใช้ d. หลักฐานการมีส่วนร่วมของสาธารณะในการพัฒนา นโยบาย/กฎระเบียบ/แนวทาง ต่าง ๆ e. หลักฐานการปรึกษาหารือและความยินยอมจากคนพื้นเมืองหรือกลุ่มชาติพันธุ์เมื่อมีการเสนอหรือมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในพื้นที่ของคนเหล่านั้น f. หลักฐานการสื่อสารและการบังคับใช้นโยบาย/กฎระเบียบ/แนวทาง ในการวางแผนพัฒนา และลงมือปฏิบัติ	
A10 การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ - กลยุทธ์การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีไว้เพื่อเป็นแนวทาง เพื่อการติดตั้งการออกแบบ การพัฒนา และการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว - ข้อมูลการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง และสภาพในอนาคตจะต้องมีการเผยแพร่สู่ผู้อยู่อาศัย ภาคธุรกิจ และนักท่องเที่ยว	a. ยุทธศาสตร์การจัดการแหล่งท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการจะต้องระบุถึงและแก้ไขปัญหาเรื่องสภาพภูมิอากาศ ๖. กฎระเบียบ แนวทาง และการจัดสรรพื้นที่เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว รองรับผลพวงของการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ C. มีการจัดทำการประเมินความเสี่ยงทั้งในปัจจุบันและอนาคต และรายงานให้สาธารณะทราบ d. หลักฐานการพิจารณาผลกระทบและการมีช่วยส่งเสริมของระบบนิเวศในท้องถิ่นต่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ e. มีการสื่อสารข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศสู่สาธารณะ	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
A11 การจัดการความเสี่ยงและวิกฤตการณ์ - แหล่งท่องเที่ยวมีการลดความเสี่ยง การจัดการวิกฤตการณ์ และแผนรับมือเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวนั้น - มีการสื่อสารข้อมูล/รายละเอียดที่สำคัญให้แก่ผู้อยู่อาศัย นักท่องเที่ยว และสถานประกอบการต่าง ๆ - มีแผน/ขั้นตอนการรับมือ และทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามแผนและมีการปรับปรุงเป็นประจำ	a. มีการจัดทำเอกสารแผนการลดความเสี่ยง การจัดการวิกฤตการณ์ และแผนรับมือเหตุฉุกเฉิน สำหรับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว b. ในแผนมีการคำนึงถึงรูปแบบความเสี่ยงที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงภัยธรรมชาติ การก่อการร้าย สุขอนามัย ภาวะขาดแคลนทรัพยากร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวนั้น c. มีขั้นตอนการสื่อสารที่ระบุไว้เพื่อใช้ในระหว่างและหลังเกิดเหตุฉุกเฉิน d. มีโปรแกรมสำหรับการให้ข้อมูลและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงและวิกฤตการณ์แก่คนในท้องถิ่น	
ด้าน B ความยั่งยืนด้านสังคม-เศรษฐกิจ		
B (a) การนำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาสู่ชุมชน		
B1 การวัดผลของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว - มีการติดตามดูแลผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยว ทั้งทางตรงและทางอ้อมและรายงานให้สาธารณะทราบ - มีการใช้มาตรวัดผลสำเร็จที่เหมาะสม เช่นระดับจำนวนของนักท่องเที่ยว การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว การจ้างงาน การลงทุน และหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงถึงการกระจายตัวของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ	a. มีโปรแกรมการเก็บข้อมูลทางเศรษฐกิจ 6. มีรายงานประจำปีของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม C. ข้อมูลจะต้องครอบคลุมมาตรวัดผลของผลกระทบทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย (เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว การใช้จ่าย การจ้างงาน การลงทุน และการกระจายตัวของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในแหล่งท่องเที่ยว)	
B2 งานที่ดี และโอกาสทางอาชีพ - แหล่งท่องเที่ยวมีการส่งเสริมและสนับสนุนโอกาสในการทำงานและการฝึกอบรมด้านการท่องเที่ยว - ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวมุ่งมั่นที่	a. มีโปรแกรม/หลักสูตรฝึกอบรมทักษะที่เกี่ยวข้อง b. มีแถลงการณ์หรือข้อสัญญาของผู้ประกอบการในการให้งานที่ดี/และโอกาสใน	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
จะให้โอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับการจ้างงานคนในท้องถิ่น ให้การฝึกอบรมและความก้าวหน้าในการทำงาน ให้สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง และให้ ค่าครองชีพที่เหมาะสมแก่ทุกคน	การประกอบอาชีพ c. มีการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและโอกาสในการจ้างงานให้แก่คนในท้องถิ่น รวมถึงผู้หญิง เยาวชน ชนกลุ่มน้อย และคนพิการ d. มีช่องทางในการตรวจสอบสภาพการทำงานและรับฟัง/จัดการความไม่พอใจของลูกจ้าง (เช่น การมีส่วนร่วมของสหภาพแรงงาน)	
B3 การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่นและการค้าที่เป็นธรรม - แหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบสนับสนุนให้รายได้จากการท่องเที่ยวหมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่นโดยการสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น ห่วงโซ่อุปทาน และการลงทุนอย่างยั่งยืน - แหล่งท่องเที่ยวมีการสนับสนุนการพัฒนาและการซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ยั่งยืนบนฐานของหลักการการค้าที่เป็นธรรม และสะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่นั้น ซึ่งอาจจะครอบคลุมถึง อาหารและเครื่องดื่ม การศิลปหัตถกรรม การแสดง สินค้าการเกษตร และอื่น ๆ	a. มีการให้คำปรึกษา ให้การสนับสนุนทางการเงิน หรือการสนับสนุนอื่นๆ ให้แก่ธุรกิจ SMEs ด้านการท่องเที่ยว b. มีการช่วยเหลือด้านการตลาดให้แก่ธุรกิจ SMEs ด้านการท่องเที่ยว c. มีการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวท้องถิ่นให้ซื้อสินค้าและบริการในท้องถิ่น d. มีการริเริ่มการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรศิลปิน และผู้ผลิตอาหาร ในท้องถิ่นในการเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว e. มีการระบุ สนับสนุน และเปิดโอกาส ให้ผลิตภัณฑ์และงานศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	
B(b) ผลกระทบต่อชุมชนและสวัสดิภาพของชุมชน		
B4 การสนับสนุนชุมชน - แหล่งท่องเที่ยวมีระบบที่เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และสาธารณชน สร้างประโยชน์แก่ชุมชนและจัดกิจกรรมริเริ่มด้านความยั่งยืนอย่างมีความรับผิดชอบ	a. ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้สนับสนุนชุมชนและกิจกรรมริเริ่มด้านความยั่งยืนของท้องถิ่น b. สนับสนุนและจัดให้มีโครงการที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนในการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นและกิจกรรมริเริ่มด้านความยั่งยืน C. การทำกิจกรรมอาสาสมัครและการมีส่วนร่วมกับชุมชนนั้นต้องไม่เกี่ยวข้องกับการบุกรุกหรือการเอารัดเอาเปรียบชุมชน	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
B5 การป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบและการเลือกปฏิบัติ - แหล่งท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติ - แหล่งท่องเที่ยวต้องมีกฎหมาย ข้อปฏิบัติและแนวทางในการปฏิบัติในการป้องกันและรายงานถึงปัญหาด้านการค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเยี่ยงทาส และการค้าทาสและการค้าประเวณี หรือการแสวงหาผลประโยชน์โดยชอบในรูปแบบอื่น การเลือกปฏิบัติและการรังแก บุคคลใด ๆ โดยเฉพาะเด็ก วัยรุ่น ผู้หญิง กลุ่มเพศทางเลือก และชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ - กฎหมายและการข้อปฏิบัติจะต้องมีการสื่อสารแก่สาธารณะและมีการบังคับใช้	a. มีกฎหมาย (อ้างถึงมาตรา และวันประกาศใช้ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชน การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน การเลือกปฏิบัติ และการล่วงละเมิดต่อบุคคลอื่น b. มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการสื่อสารให้ข้อมูล และการบังคับใช้กฎหมายตามข้อ a. และมีการให้แนวทางปฏิบัติที่ดี (รวมถึงธุรกิจท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว) C. มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบในเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งรวมถึงการค้ามนุษย์ การใช้แรงงานทาสสมัยใหม่ และการใช้แรงงานเด็ก d. แหล่งท่องเที่ยวและผู้มีส่วนสำคัญในภาคการท่องเที่ยวมีการลงนามเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการปกป้องเด็กจากการส่วงละเมิดทางเพศในภาคการเดินทางและการท่องเที่ยว (Code of Conduct for the Protection of Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism)	
B6 กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและสิทธิทางกฎหมาย - มีการจัดทำเอกสารและบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและสิทธิในการครอบครอง - กฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้นต้องเคารพสิทธิชุมชนและชนพื้นเมือง และจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะด้วย - หากต้องมีการย้ายที่อยู่อาศัย ห้ามมีให้มีการดำเนินการโดยไม่แจ้งข้อมูลให้ทราบล่วงหน้าและจะต้องมีการชดเชยอย่างเป็นธรรม และตรงไปตรงมา - กฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้นต้องปกป้องสิทธิทางกฎหมาย และสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรที่สำคัญ	a. ในแหล่งท่องเที่ยว มีกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และสิทธิในการได้มาและครอบครอง รวมถึงสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ (ชื่อกฎหมาย มาตราและวันที่ที่ประกาศใช้) b. กฎหมายในข้างต้นมีการระบุในเรื่องสิทธิชุมชนและชนพื้นเมือง การปรึกษาหารือเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ และการให้ออกจากพื้นที่และตั้งถิ่นฐานใหม่ c. มีหลักฐานของการบังคับใช้กฎหมายตามข้างต้นในบริบทของการพัฒนาการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว d. มีหลักฐานของการเข้าไปการปรึกษาชุมชนขอความยินยอม และจ่ายค่าตอบแทน	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
B7 สวัสดิภาพและความปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวมีระบบเพื่อเฝ้าสังเกตการณ์ป้องกัน และตอบสนองต่อประเด็นด้านอาชญากรรม ความปลอดภัยและอันตรายต่อสุขภาพ โดยต้องจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของทั้งนักท่องเที่ยวและผู้คนในพื้นที่และมีการรายงานต่อสาธารณชน	a. แหล่งท่องเที่ยวมีการบริการด้านความปลอดภัยและสุขภาพเป็นที่ยอมรับและใช้การได้ b. มีการศึกษาเพื่อกำหนดและจัดการความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถให้การบริการด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่สอดคล้องกับความต้องการได้ c. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัย	
B8 การเข้าถึงการท่องเที่ยวสำหรับคนทั้งมวล - สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จะต้องเข้าถึงได้โดยคนทั้งมวล ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ทั้งในเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งคนทั้งมวลนั้นรวมถึงคนพิการและคนที่มีความต้องการความช่วยเหลือหรือเข้าถึงเป็นพิเศษ - ในกรณีที่แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่สามารถเข้าถึงได้ในทันที จะต้องมีการออกแบบและการแก้ไขปัญหาโดยคำนึงถึงความกลมกลืนของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงควรจัดให้มีที่พักสำหรับกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ในราคาที่สมเหตุสมผล - มีการให้ข้อมูลด้านการเข้าถึงของสถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่าง ๆ	a. มีข้อบังคับและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้สามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ b. มีการใช้มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษที่เหมาะสม สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ C. มีข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขต/สัดส่วนของการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษสามารถเข้าถึงได้ d. มีหลักฐานถึงการดำเนินการเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการด้านการเข้าถึงที่หลากหลาย e. ในการสื่อสารโฆษณาแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมจะต้องมีข้อมูลด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษบรรจุอยู่ด้วย f. ในจุดท่องเที่ยวหลัก มีรายละเอียดจุดอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษอยู่ในข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว	
ด้าน C ความยั่งยืนด้านวัฒนธรรม		

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
C(a)การปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม		
C1 การปกป้องทรัพย์สินทางวัฒนธรรม - แหล่งท่องเที่ยวมีนโยบายและระบบเพื่อประเมินคุณค่า ฟื้นฟู และสงวนรักษาทรัพย์สินทางวัฒนธรรมที่รวมถึงมรดกที่เป็นสิ่งปลูกสร้างและภูมิทัศน์เชิงวัฒนธรรม	a. มีการจัดทำบัญชีข้อมูลรวบรวมทรัพย์สินทางวัฒนธรรม รวมถึงการประเมินคุณค่าและประเมินความเปราะบาง b. มีโปรแกรมการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม c. มีกลไกสำหรับการใช้ประโยชน์จากรายได้ทางการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม	
C2 วัตถุทางวัฒนธรรม - แหล่งท่องเที่ยวมีกฎหมายที่เหมาะสมในการควบคุมการแลกเปลี่ยน การค้า การจัดแสดงหรือการให้ วัตถุทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี โดยมีการบังคับใช้จริง และมีการให้ข้อมูลแก่สาธารณชน รวมถึงการให้ข้อมูลแก่ธุรกิจท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวด้วย	a. มีข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุทางประวัติศาสตร์ที่เหมาะสมในแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ระบุข้อกฎหมาย มาตรา และวันที่ประกาศ b. มีหลักฐานของการให้ข้อมูลกฎหมายดังกล่าวแก่ธุรกิจท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน c. มีหลักฐานของการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
C3 มรดกที่จับต้องไม่ได้ - แหล่งท่องเที่ยวมีการสนับสนุนการยกย่องและการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งรวมถึง ประเพณีท้องถิ่น ศิลปะ เพลงภาษา อาหาร และอัตลักษณ์และลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นในมิติอื่น ๆ - การนำเสนอ/แสดง การจำลอง และการสื่อความหมายของวัฒนธรรมและประเพณีที่ยังคงอยู่นั้น จะต้องมีความละเอียดอ่อนและให้ความเคารพ และจะต้องให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์ ในขณะเดียวกันจะต้องมอบประสบการณ์ที่จริงแท้แก่นักท่องเที่ยว	a. ค้นหาและจัดทำคลังข้อมูลมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ b.ยกตัวอย่างงานเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรมและการให้ประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (งานแสดงอีเว้นท์, ผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่น ฯลฯ) c. หลักฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและชนพื้นเมืองในการพัฒนาและส่งมอบประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ d. ข้อคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นในการส่งมอบประสบการณ์เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้	
C4 การเข้าถึงวิถีปกติ - แหล่งท่องเที่ยวมีการติดตาม ปกป้อง และหากความจำเป็น ให้ดำเนินการฟื้นฟูหรือสร้างการเข้าถึงเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมได้อีกครั้ง	a. ติดตามการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น b. มีการสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นในเรื่องของการเข้าถึงวิถีชีวิตปกติ C. มีดำเนินการเป็นพิเศษเพื่อปกป้องและ/หรือฟื้นฟูการเข้าถึงของชุมชนท้องถิ่น	
C5 ทรัพย์สินทางปัญญา		

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
- แหล่งท่องเที่ยวมีระบบในการสร้างการมีส่วนร่วมในการปกป้องและรักษาสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของชุมชนและบุคคล	a. มีกฎหมายเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาในแหล่งท่องเที่ยว (ฉบับ, มาตรา, วันที่) b. มีการให้ข้อมูลในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว c. มีหลักฐานของการที่ทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่นักท่องเที่ยวนั้นได้รับการปกป้อง	
C(b) การเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		
C6 การจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบจัดการนักท่องเที่ยวทั้งภายในและโดยรอบแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงคุณลักษณะของพื้นที่ ขีดความสามารถในการรองรับ และความอ่อนไหวเปราะบางของพื้นที่และจะต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนตัวของนักท่องเที่ยว และลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น - แหล่งท่องเที่ยวมีคู่มือการปฏิบัติตนสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเปราะบาง รวมถึงการเข้าชมการจัดแสดงทางวัฒนธรรม โดยแจกจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ก่อนถึงเวลาการเข้าชม	a. มีการเฝ้าสังเกตการณ์การเคลื่อนตัวของนักท่องเที่ยวและผลกระทบที่เกิดขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และมีการแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ b. มีหลักฐานของการดำเนินการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นภายในหรือโดยรอบสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. มีการเผยแพร่คู่มือการปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เปราะบาง และเข้าชมการจัดแสดงอีเว้นท์ทางวัฒนธรรมที่จัดทำขึ้น ตลอดจนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยวเป็นระยะ d. มีหลักปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ และ/หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม e. มีการจัดอบรมสำหรับมัคคุเทศก์	
C7 การสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว - มีการจัดเตรียมเนื้อหาการสื่อความหมายที่ถูกต้องเพื่อให้ความรู้ในแง่มุมที่มีความสำคัญแก่นักท่องเที่ยว ทั้งในเชิงวัฒนธรรมและเชิงธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น - ข้อมูลที่ใช้สื่อความหมายมีความเหมาะสมในเชิงวัฒนธรรม และจัดทำโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และสามารถสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสมชัดเจนทั้งกับนักท่องเที่ยวและกับผู้คนในพื้นที่	a. มีการสื่อสาร/แจกข้อมูลเนื้อหาการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ด้วยรูปแบบที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ก่อนเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวได้ b. มีหลักฐานให้เห็นว่าเนื้อหาการสื่อความหมายเหล่านั้นได้มาจากการค้นคว้าวิจัยเป็นอย่างดีและถูกต้องแม่นยำ c. เนื้อหาการสื่อความหมายมีการระบุถึงความสำคัญและความอ่อนไหว/ความเปราะบางของสถานที่ท่องเที่ยว d. มีหลักฐานว่าคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำเนื้อหาการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้อง e. มีเนื้อหาการสื่อความหมาย แปลในภาษาที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว	
ด้าน D ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม		

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
D(a) การอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติ		
D1 การปกป้องสิ่งแวดล้อมที่มีความเปราะบาง - แหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบเพื่อเฝ้าสังเกตการณ์ ประเมิน และตอบสนองต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การสงวนรักษาระบบนิเวศ ถิ่นที่อยู่ และพันธุ์พืชหรือสัตว์ รวมถึงต้องป้องกันการเริ่มต้นและการแพร่กระจายของสายพันธุ์พืชหรือสัตว์ต่างถิ่น	a. มีการจัดทำคลังข้อมูลแหล่งมรดกทางธรรมชาติ และทรัพย์สินทางธรรมชาติ โดยระบุชนิด สถานะของการอนุรักษ์ และภาวะความเสี่ยง/ความเปราะบาง b. มีโปรแกรมการดำเนินงานเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และมรดกทางธรรมชาติ c. มีโปรแกรมการดำเนินงานเพื่อกำจัดและควบคุมสายพันธุ์พืชหรือสัตว์ต่างถิ่น d. ดำเนินการระบุ เฝ้าสังเกตการณ์ และบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และมรดกทางธรรมชาติ e. มีกลไกสำหรับการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาใช้เพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพย์สินทางธรรมชาติ f. มีการสื่อสารให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวและภาคธุรกิจในการลดการแพร่กระจายของสายพันธุ์พืชหรือสัตว์ต่างถิ่น	
D2 การจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ - แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีระบบจัดการนักท่องเที่ยวทั้งภายในและโดยรอบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยคำนึงถึงคุณลักษณะของพื้นที่ ขีดความสามารถในการรองรับ และความอ่อนไหวเปราะบางของพื้นที่และจะต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนตัวของนักท่องเที่ยว และลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น - แหล่งท่องเที่ยวมีคู่มือการปฏิบัติตนสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเข้าชมจุดท่องเที่ยวที่มีความเปราะบาง โดยแจกจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ ทั้งก่อนและ ณ เวลาเข้าชม	a. มีการเฝ้าสังเกตการณ์การเคลื่อนตัวของนักท่องเที่ยวและผลกระทบที่เกิดขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมีการแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ b. มีหลักฐานของการดำเนินการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นภายในหรือโดยรอบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ c. มีการเผยแพร่คู่มือการปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเข้าชมจุดท่องเที่ยวที่เปราะบางและมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยวเป็นระยะ d. มีหลักปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ และ/หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
	c. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอนุรักษ์ในท้องถิ่นเพื่อระบุความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว และมีมาตรการลดความเสี่ยงเหล่านั้น	
D3 การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตในป่า - แหล่งท่องเที่ยวมีระบบตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายท้องถิ่น กฎหมายของชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรฐานการมีปฏิสัมพันธ์ดำเนินกิจกรรมกับสิ่งมีชีวิตในป่า - กิจกรรมที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสัตว์ป่าที่อาศัยอยู่อย่างอิสระ จะต้องไม่มีการคุกคามและต้องมีการจัดการเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบไม่พึงประสงค์ต่อสัตว์เหล่านั้น โดยคำนึงถึงการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตในป่า	a. มีข้อกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายระดับประเทศ และกฎหมายท้องถิ่นที่ใช้ในแหล่งท่องเที่ยวในเรื่องของการทำกิจกรรม/มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตในป่า b. มีการสนับสนุนให้ใช้มาตรฐานสากลด้านการปกป้องสิ่งมีชีวิตในป่า ทั้งสิ่งมีชีวิตในน้ำและบนบก c. มีการออกหลักปฏิบัติสำหรับการทำกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งมีชีวิตในป่ารวมถึงการสำรวจที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล d. มีระบบตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับและหลักปฏิบัติในการดำเนินงานด้านการ c. มีการดำเนินการเพื่อเฝ้าสังเกตการณ์ความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตในป่า และลดการรบกวนสิ่งมีชีวิตในป่าโดยเฉพาะในบริเวณที่ทำกิจกรรม d. มีการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตในป่าซึ่งอาจเป็นอันตราย เช่น การสัมผัส และการให้อาหาร เป็นต้น	
D4 การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากพืชหรือสัตว์และสวัสดิภาพสัตว์ - แหล่งท่องเที่ยวมีระบบที่ทำให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายท้องถิ่น กฎหมายระดับประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อรับรองว่าสัตว์จะมีสวัสดิภาพที่ดี และมีการอนุรักษ์สายพันธุ์พืชและสัตว์ (สัตว์, พืช, และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด) ซึ่งรวมถึงการเลี้ยงหรือการจับ การซื้อขายแลกเปลี่ยน การแสดง และการขายสิ่งมีชีวิตจากป่าและสินค้าที่ผลิตจากพันธุ์พืชและสัตว์ - ต้องไม่มีการได้มา การขยายพันธุ์ และการกักขัง สัตว์ป่าชนิดใด ๆ เว้นแต่ได้รับ	a. มีกฎหมายเฉพาะทั้งในระดับระหว่างประเทศระดับชาติ และระดับท้องถิ่น รวมถึงมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้ในแหล่งท่องเที่ยวในการปกป้องสวัสดิภาพสัตว์ และการอนุรักษ์สายพันธุ์พืชและสัตว์ b. มีการชี้แจงข้อมูลด้านกฎหมาย มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ c. มีระบบสำหรับตรวจสอบเงื่อนไขของการครอบครองสัตว์ป่า และสัตว์เลี้ยง รวมถึงการจัดที่อยู่อาศัยและการดูแล d. มีการออกใบอนุญาตและตรวจสอบ	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
อนุญาตอย่างถูกต้อง รวมถึงอยู่ในการดูแลของบุคลากร ที่มีความพร้อม และอยู่ภายใต้การดำเนินการตามข้อกำหนดที่เหมาะสม - การจัดที่อยู่อาศัย การดูแล และการจัดการทั้งสัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยงทั้งหมดนั้นจะต้องให้เป็นไปตามมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์สูงสุด	คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบสัตว์ป่าที่อยู่ในครอบครอง e. มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมอนุสัญญา CITES ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ในภาคการท่องเที่ยว และตรวจสอบให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามอนุสัญญาดังกล่าว f. มีการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ในการการหลีกเลี่ยงการค้าสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ เช่น การซื้อของที่ระลึกที่ทำจาก/ได้จากสัตว์ป่าคุ้มครองตามประกาศของสหภาพระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (IUCN) หรือ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) g. มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเป็นการรับรองว่ากิจกรรมการล่าสัตว์ใด ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายอย่างเข้มงวด เพื่อการอนุรักษ์	
D(b) การจัดการทรัพยากร		
D5 การอนุรักษ์พลังงาน - แหล่งท่องเที่ยวมีเป้าหมายที่จะลดการใช้พลังงาน ปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน รวมถึงเพิ่มการใช้พลังงานทดแทน - แหล่งท่องเที่ยวมีระบบในการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจตรวจวัด ติดตามดูแล และลดการใช้พลังงาน และมีการรายงานผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน	a. มีเผยแพร่และประกาศเป้าหมายการใช้พลังงาน b. มีโปรแกรมการดำเนินงานในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เช่น การส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้ฉนวนกันความร้อน เป็นต้น C. มีการลงทุนในพลังงานทดแทน และควบคุมสัดส่วนร้อยละของการจัดหา/การบริโภคทั้งหมด d. สนับสนุนและสร้างแรงกระตุ้นในการตรวจสอบและลดการใช้พลังงานโดยภาคธุรกิจต่าง ๆ	
D6 การจัดการน้ำ - แหล่งท่องเที่ยวต้องส่งเสริมให้ธุรกิจต่าง ๆ มีการตรวจวัด ติดตามดูแล และจัดการการใช้น้ำรวมถึงมีการรายงานต่อสาธารณชน	a. มีการให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนการติดตามและควบคุมการใช้น้ำของภาคธุรกิจ b. มีการดำเนินการประเมินความเสี่ยงเรื่องน้ำอย่างสม่ำเสมอ	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
- แหล่งท่องเที่ยวต้องมีการประเมินความเสี่ยงด้านน้ำในแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำเป็นเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร - ในกรณีมีความเสี่ยงเรื่องน้ำสูง เป้าหมายของการจัดการน้ำจะต้องกำหนดและกำกับภาคธุรกิจเพื่อให้การใช้น้ำของภาคท่องเที่ยวไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับความต้องการน้ำของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น	c. ในกรณีที่มีความเสี่ยงเรื่องน้ำสูง ให้มีการตั้งเป้าหมาย และบังคับใช้เป้าหมายการจัดการน้ำ และมีการรายงานต่อสาธารณชน d. ติดตามและควบคุมการใช้ปริมาณและทรัพยากรน้ำเพื่อวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว พร้อมทั้งติดตามและควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนมีการส่งเสริมและตรวจสอบให้ภาคธุรกิจท่องเที่ยวการปฏิบัติตามเป้าหมายการใช้น้ำ e. มีการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในเรื่องความเสี่ยงของน้ำ และขอให้มีการใช้น้ำเท่าที่จำเป็น	
D7 คุณภาพน้ำ - แหล่งท่องเที่ยวมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่ม น้ำเพื่อนันทนาการ และทางนิเวศวิทยา โดยใช้มาตรฐานคุณภาพน้ำ - แหล่งท่องเที่ยวมีการรายงานผลต่อสาธารณชน และมีระบบที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่เกิดขึ้นอย่างทันท่วงที	a. มีการดำเนินการติดตามคุณภาพน้ำ b. มีข้อมูลและมีการรายงานเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ C. มีการตรวจสอบน้ำที่ใช้สำหรับอาบ ด้วยมาตรฐานการรับรองและระบุสถานที่ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ d. มีการดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำ c. มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพน้ำดื่มในท้องถิ่นแกนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการใช้เป็นทางเลือกแทนน้ำดื่มบรรจุขวด	
D(c)การจัดการของเสียและการปลดปล่อยมลพิษ		
D8 น้ำเสีย - แหล่งท่องเที่ยวมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและมีการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวนั้นในเรื่องของการตั้ง การดูแลรักษา และการทดสอบการระบายจากบ่อเกรอะ และจากระบบบำบัดน้ำเสีย - แหล่งท่องเที่ยวต้องสร้างความมั่นใจว่าน้ำเสียเหล่านั้นจะได้รับการบำบัดและนำกลับมาใช้หรือถูกปล่อยทิ้งอย่างปลอดภัย โดยไม่มีผลกระทบเชิงลบกับคนและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น	a. มีการจัดทำแนวทางปฏิบัติและข้อยังคับที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย b. มีระบบของการบังคับใช้แนวทางปฏิบัติในหมู่ผู้ประกอบการ C. มีการติดตามตรวจสอบ/ทดสอบน้ำเสียที่ปล่อยทิ้งแล้ว d. มีการจัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียอย่างยั่งยืนชั่วคราวในระดับท้องถิ่น สำหรับใช้ในภาคการท่องเที่ยว หากเป็นไปได้และมีความเหมาะสม	
D9 ขยะมูลฝอย		

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
- แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการตรวจวัดและรายงานปริมาณขยะที่เกิดขึ้น และมีการตั้งเป้าหมายในการลดปริมาณขยะ - ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีการลดการฝังกลบขยะด้วยการจัดให้มีระบบคัดแยกและจัดเก็บขยะแบบแยกประเภทและมีระบบรีไซเคิลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถแยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพตามชนิดของขยะ - แหล่งท่องเที่ยวมีการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ และให้มีการลดจำนวนขยะ นำขยะกลับมาใช้ใหม่ และรีไซเคิลขยะ ซึ่งรวมถึงขยะที่เป็นเศษอาหารด้วย - มีการดำเนินการเพื่อกำจัดหรือลดการใช้วัสดุที่ใช้เพียงครั้งเดียวแล้วทิ้งโดยเฉพาะพลาสติกขยะที่เหลืออยู่ที่ไม่ได้นำมาใช้ซ้ำหรือรีไซเคิลต้องได้รับการกำจัดอย่างปลอดภัยและยั่งยืน	a. มีโปรแกรมดำเนินการติดตามเรื่องขยะโดยมีการตั้งเป้าหมาย และผลการดำเนินงานที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน b. มีการประสานงานร่วมกับธุรกิจท่องเที่ยวในการจัดการรณรงค์/ให้คำปรึกษา/การสนับสนุนการจัดการขยะซึ่งรวมถึงขยะเศษอาหาร c. มีการรณรงค์เพื่อลด/กำจัดการใช้วัสดุที่ใช้เพียงครั้งเดียวแล้วทิ้งโดยเฉพาะพลาสติก d. มีโปรแกรมดำเนินการจัดการขยะในที่ทำงานของหน่วยงานรัฐ และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะต่าง ๆ e. มีระบบที่รวบรวมและรีไซเคิลขยะ อย่างน้อยสี่ประเภท (เช่น วัตถุอินทรีย์ กระดาษ โลหะ แก้ว และพลาสติก) f. จัดให้มีระบบที่ยั่งยืนสำหรับการกำจัดขยะที่ตกค้าง g. มีการรณรงค์ให้เลิกการทิ้งขยะนอกจุดทิ้ง และรักษาความสะอาดของพื้นที่สาธารณะ h. มีถังขยะเพียงพอสำหรับการแยกขยะ	
D10 การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและบรรเทาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ - แหล่งท่องเที่ยวต้องมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงดำเนินการและรายงานผลตามนโยบายและการปฏิบัติงานในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก - ควรมีการสนับสนุนให้ภาคธุรกิจต่างๆ มีการตรวจวัด ติดตามดูแล ลด หรือปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้น้อยที่สุด จากทุกมิติของการดำเนินธุรกิจ (รวมถึงจากซัพพลายเออร์และผู้ให้บริการด้วย) และมีการรายงานต่อสาธารณชน - ควรมีการสนับสนุนให้มีการชดเชย (offset) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยังไม่สามารถลดได้	a. มีการประกาศเป้าหมายในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยกำหนดร้อยละของการลดและวันในการวัดผล b. มีการจัดทำรายงานสภาพอากาศประจำปี รวมถึงการเฝ้าสังเกตการณ์และการปฏิบัติงานเพื่อผลกระทบต่าง ๆ c. มีการสนับสนุนการรณรงค์หรือการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ กับธุรกิจท่องเที่ยวในการลดและบรรเทาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก d. หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก e. มีการให้ข้อมูลในเรื่องของแผนรายการการชดเชย (offset) การปล่อยก๊าซเรือน	

เกณฑ์	ตัวชี้วัด	SDGs
	กระจกที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ให้แก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ และนักท่องเที่ยว	
D11 การขนส่งที่มีผลกระทบต่ำ - แหล่งท่องเที่ยวมีเป้าหมายในการลดการปล่อยมลพิษจากการขนส่งในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว และภายในแหล่งท่องเที่ยว - มีการเพิ่มการนำพาหนะและการขนส่งสาธารณะที่ยั่งยืน และปล่อยมลพิษต่ำมาใช้งาน รวมถึงการเดินทางแบบใช้แรงตัวเอง (Active travel - เช่นการเดินและปั่นจักรยาน) เพื่อให้ภาคการท่องเที่ยวลดการปลดปล่อยมลพิษทางอากาศ ลดความคับคั่งของการจราจร และลดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ	a. มีการลงทุนกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งที่มีความยั่งยืนยิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงการขนส่งสาธารณะ และยานพาหนะที่ปล่อยมลพิษต่ำ b. มีการให้ข้อมูลโปรโมทการขนส่งทางเลือกต่าง ๆ ในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวและภายในแหล่งท่องเที่ยว c. มีการเก็บข้อมูลของนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้การขนส่งทางเลือก d. มีการพัฒนาและสนับสนุนให้มีการปั่นจักรยานและการเดิน e. ให้ความสำคัญกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่สนใจตัวเลือกการขนส่งระยะสั้นและยั่งยืนยิ่งขึ้น f. หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับการใช้การขนส่งที่มีผลกระทบต่ำ ภายในหน่วยงานของตนเอง	
D12 มลภาวะทางแสงและเสียง - แหล่งท่องเที่ยวมีแนวทางปฏิบัติและข้อบังคับในการลดมลภาวะทางแสงและเสียง - แหล่งท่องเที่ยวมีส่งเสริมให้ภาคธุรกิจต่าง ๆ ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติและข้อบังคับนั้น	a. มีแนวทางปฏิบัติในเรื่องมลภาวะทางแสงและเสียง โดยส่งเสริมและแจกจ่ายให้ภาคธุรกิจ b. มีการระบุและเฝ้าสังเกตการณ์จุดที่มีความเป็นไปได้ในการก่อให้เกิดมลภาวะทางแสงและเสียง โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว c. มีกลไกที่จะให้ผู้คนในพื้นที่สามารถรายงานเกี่ยวกับมลภาวะทางแสงและเสียง พร้อมกับสามารถการติดตามผลการปฏิบัติงานได้	

ขอบเขตการดำเนินงานโดยสังเขป

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน โดยนำเกณฑ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC) ของสภาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก ซึ่งเป็นองค์กรระดับสากล มาเป็นแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การเพิ่มผลประโยชน์และผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม การเพิ่มผลประโยชน์และลดผลกระทบด้านวัฒนธรรม และการเพิ่มผลประโยชน์และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวม และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของจังหวัดน่าน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน รวมถึงชุมชนท้องถิ่นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อให้ต้นทุนการ

ท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและไม่มีวันสิ้นสุด นำไปสู่การสร้างงานสร้างรายได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง เพื่อให้คนในชุมชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่นตน และเพื่อให้นักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าประทับใจ มีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อยู่นานขึ้น และยินดีจับจ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ จึงจำเป็นต้องพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล เริ่มจากการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวแก่จังหวัดน่าน รวมทั้ง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้จังหวัดน่านได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวในระดับสากล เช่น รางวัล Sustainable Destination Top ๑๐๐ รางวัล PATA Gold Award และรางวัล Best Tourism Village เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดน่านเป็นที่รู้จักและยอมรับจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก นอกจากนี้ ยังนำ BCG Model มาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม คือ การท่องเที่ยวบนฐานชีวภาพ เช่น การส่งเสริมแหล่งปลูกกาแฟให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบลดโลกร้อน เช่น การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จักรยานและรถรางเดินทางท่องเที่ยวแทนการใช้รถยนต์ส่วนตัว และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ส่งเสริมให้โรงแรมที่พักเข้าสู่มาตรฐาน Green Hotel เป็นต้น ซึ่งแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าว สอดคล้องกับเป้าหมายตามแผนพัฒนาจังหวัดน่าน ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖–๒๕๘๕) คือ “น่านเมืองอัจฉริยะและเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชื่อมโยงอนุภาคสู่สากล ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ยั่งยืน” และเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดน่าน คือ "เมืองแห่งความสุขและสร้างสรรค์" โดยพลิกโฉมการพัฒนา เดินหน้าสร้างเมืองน่านเมืองแห่งความสุขประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีสังคมร่มเย็น เศรษฐกิจได้รับการต่อยอดและสร้างมูลค่าอย่างสร้างสรรค์และเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ถึง ๑๓ เป้าหมาย จึงเป็นเหตุผลให้จังหวัดน่านเลือกนำเสนอ เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน ตามหลักเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC) มาเป็น Best practice ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของหลักเกณฑ์ GSTC

หลักเกณฑ์ GSTC ใช้เป็นมาตรฐานพื้นฐานสำหรับความยั่งยืนในการเดินทางและการท่องเที่ยวทั่วโลก เกณฑ์ GSTC ควรได้รับการแจกจ่ายและถูกนำไปใช้ เพื่อจุดประสงค์ ดังต่อไปนี้

- ให้เป็นแนวทางสำหรับธุรกิจและแหล่งท่องเที่ยวทุกขนาดและทั่วโลกเพื่อความยั่งยืนมากขึ้น
- ให้คำแนะนำสำหรับนักเดินทางและผู้ให้บริการด้านการเดินทางในการเลือกซัพพลายเออร์และโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- จัดให้มีพื้นที่สัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับการออกสื่อ เพื่อผู้ให้บริการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นที่จดจำ
- ช่วยให้การรับรองและโครงการที่เข้าร่วมโดยสมัครใจอื่นๆ มั่นใจได้ว่ามาตรฐานของผู้ที่เข้าร่วมเป็นไปตามพื้นฐานที่ยอมรับในวงกว้าง
- โครงการของภาครัฐและภาคเอกชน โดยที่ภาคเอกชนมีกรอบในการพัฒนาข้อกำหนดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ขอบเขตการดำเนินงานและผลการดำเนินงานปี ๒๕๖๖

๑. ขับเคลื่อนแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ (n) เข้ารับการประเมินสถานะความยั่งยืนตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC) Ver ๒.๐

แหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ (n) (ตำบลในเวียงและตำบลม่วงตื๊ด) ได้รับการประเมินสถานะความยั่งยืนตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC) ประกอบด้วย ๔ เสาหลัก คือ ด้านการจัดการความยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓๘ ข้อ ได้สีเขียว ๖ ข้อ สีเหลือง จำนวน ๒๒ ข้อ สีชมพูจำนวน ๑๐ ข้อ (ฐานข้อมูลในการประเมินสถานะความยั่งยืนในปีต่อไป)

ผลการประเมินความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว ตำบลในเวียง-ม่วงตื๊ด ปีพ.ศ.2566 ตามเกณฑ์GSTC V.2.0

A1 ความรับผิดชอบด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ★★★★★	**A7** การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการให้ข้อมูล ★★★★★	**B2** งานที่ดี และโอกาสทางอาชีพ ★★★★★	**B8** การเข้าถึงการท่องเที่ยวสำหรับคนทั้งมวล ★★★★★	**C5** ทรัพย์สินทางปัญญา	**D4** การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากพืชหรือสัตว์และสวัสดิภาพสัตว์	**D10** การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และบรรเทาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ★★★★★
A2 ยุทธศาสตร์การจัดการแหล่งท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการ ★★★★★	**A8** การจัดการปริมาณนักท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว ★★★★★	**B3** การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่นและการทำที่เป็นธรรม ★★★★★	**C1** การปกป้องทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ★★★★★	**C6** การจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ★★★★★	**D5** การอนุรักษ์พลังงาน ★★★★★	**D11** การขนส่งที่มีผลกระทบต่ำ
A3 การติดตามและการรายงาน ★★★★★	**A9** กฎระเบียบในการวางแผนและการควบคุมการพัฒนา ★★★★★	**B4** การสนับสนุนชุมชน	**C2** วัตถุทางวัฒนธรรม	**C7** การสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ★★★★★	**D6** การจัดการน้ำ	**D12** มลภาวะทางแสงและเสียง
A4 การมีส่วนร่วมและการใช้มาตรฐานความยั่งยืนของผู้ประกอบการ ★★★★★	**A10** การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ	**B5** การป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบและการเลือกปฏิบัติ ★★★★★	**C3** มรดกที่จับต้องไม่ได้ ★★★★★	**D1** การปกป้องสิ่งแวดล้อมที่มีความเปราะบาง	**D7** คุณภาพน้ำ	
A5 การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของผู้มาเยือน ★★★★★	**A11** การจัดการความเสี่ยงและวิกฤตการณ์	**B6** กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและสิทธิทางกฎหมาย	**C4** การเข้าถึงวิถีชีวิตปกติของชุมชน ★★★★★	**D2** การจัดการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	**D8** น้ำเสีย	
A6 การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว ★★★★★	**B1** การวัดผลของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการการท่องเที่ยว ★★★★★	**B7** สวัสดิภาพและความปลอดภัย ★★★★★	**อพท.6 ในเวียง ม่วงตื๊ด**	**D3** การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตในป่า	**D9** ขยะมูลฝอย ★★★★★	

๒. ขับเคลื่อนแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ (n) ตำบลในเวียง เข้าสู่การสมัครเข้ารับรางวัล Green Destination Top ๑๐๐ (๒๐๒๓) โดยนำเสนอ Good Practice Story ในตัวอย่างกรณี การจัดการขยะที่เกิดจากการท่องเที่ยวบริเวณข่วงเมืองน่าน

โดยแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ (n) (ตำบลในเวียงและตำบลม่วงตึ๊ด) ได้รับการประเมินสถานะความยั่งยืนตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC) ประกอบด้วย ๔ เสาหลัก คือ ด้านการจัดการความยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓๘ ข้อ ได้สีเขียว จำนวน ๖ ข้อ สีเหลืองจำนวน ๒๒ ข้อ สีชมพูจำนวน ๑๐ ข้อ (ฐานข้อมูลในการประเมินสถานะความยั่งยืนในปีต่อไป)

สื่อวิดีทัศน์นำเสนอ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานประกอบการที่พักและร้านอาหาร เข้ารับการประเมินโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) และภัตตาคารและร้านอาหารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Restaurant) โดยมีสถานประกอบการที่พักและร้านอาหาร ได้รับการประเมินโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) และภัตตาคารและร้านอาหารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Restaurant) ดังนี้

๓.๑ ผู้ประกอบการโรงแรม/ที่พัก ได้รับการประเมินโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) และได้รับรางวัล G–Green (Green Hotel) จำนวน ๖ แห่ง ดังนี้

(๑) น่านบูติค รีสอร์ท ระดับดีเยี่ยม (Gold)
(๒) น่านตรึงใจ บูทีค ระดับดีเยี่ยม (Gold)
(๓) โรงแรมเวียงแก้ว ระดับดีเยี่ยม (Gold)
(๔) แสงทองรีสอร์ท ระดับดีมาก (Silver)
(๕) ศศิดารา รีสอร์ท ระดับดีมาก (Silver)
(๖) โรงแรมน่านธาราเพลส ระดับดี (Bronze)

๓.๒ ผู้ประกอบการร้านอาหาร ได้รับการประเมินภัตตาคารและร้านอาหารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Restaurant) และได้รับรางวัล G–Green (Green Restaurant) จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้ ดังนี้

(๑) ร้านแสงทองเทอเรส ระดับดี (Bronze)
(๒) ร้านน่านกรีนเฮ้าส์ ระดับดี (Bronze)
(๓) ร้านข้าวมันไก่ พอเพียงขวัญ (ใบประกาศ)

๔. ส่งเสริมองค์ความรู้การบริการด้านความปลอดภัยและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อขับเคลื่อนแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ “น่านเมืองเก่าที่มีชีวิต” (Nan Old City) ในชุมชนหัวเวียงใต้ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน โดยมีการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัย และชุมชน ร่วมกันจัดทำแผนการรับมือสภาวะวิกฤตฉุกเฉินของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีแผนและแนวทางปฏิบัติในการรับมือเมื่อเกิดสภาวะวิกฤตฉุกเฉิน และได้มีการดำเนินการซักซ้อมการอพยพหนีไฟในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนหัวเวียงใต้

สื่อวิดีทัศน์นำเสนอ

ทำไมต้องเป็น Best Practice

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน โดยนำเกณฑ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC) ของสภาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก ซึ่งเป็นองค์กรระดับสากล มาเป็นแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การเพิ่มผลประโยชน์และผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม การเพิ่มผลประโยชน์และลดผลกระทบด้านวัฒนธรรม และการเพิ่มผลประโยชน์และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวม และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของจังหวัดน่าน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน รวมถึงชุมชนท้องถิ่นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อให้ต้นทุนการท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและไม่มีวันสิ้นสุด นำไปสู่การสร้างงานสร้างรายได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง เพื่อให้คนในชุมชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่นตน และเพื่อให้นักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าประทับใจ มีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อยู่นานขึ้น และยินดีจับจ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ จึงจำเป็นต้องพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล เริ่มจากการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวแก่จังหวัดน่าน รวมทั้ง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้จังหวัดน่านได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวในระดับสากล เช่น รางวัล Sustainable Destination Top ๑๐๐ รางวัล PATA Gold Award และรางวัล Best Tourism Village เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดน่านเป็นที่รู้จักและยอมรับจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก นอกจากนี้ ยังนำ BCG Model มาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม คือ การท่องเที่ยวบนฐานชีวภาพ เช่น การส่งเสริมแหล่งปลูกกาแฟให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบลดโลกร้อน เช่น การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จักรยานและรถรางเดินทางท่องเที่ยวแทนการใช้รถยนต์ส่วนตัว และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ส่งเสริมให้โรงแรมที่พักเข้าสู่มาตรฐาน Green Hotel เป็นต้น ซึ่งแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าว สอดคล้องกับเป้าหมายตามแผนพัฒนาจังหวัดน่าน ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖–๒๕๘๕) คือ “น่านเมืองอัจฉริยะและเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชื่อมโยงอนุภาคสู่สากล ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ยั่งยืน” และเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดน่าน คือ "เมืองแห่งความสุขและสร้างสรรค์" โดยพลิกโฉมการพัฒนา เดินหน้าสร้างเมืองน่านเมืองแห่งความสุขประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีสังคมร่มเย็น เศรษฐกิจได้รับการต่อยอดและสร้างมูลค่าอย่างสร้างสรรค์และเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ถึง ๑๓ เป้าหมาย จึงเป็นเหตุผลให้จังหวัดน่านเลือกนำเสนอ เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน ตามหลักเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC) มาเป็น Best practice ในครั้งนี้

แหล่งท่องเที่ยวต้นแบบ ต.ในเวียง เทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จังหวัดน่าน ได้รับการประเมินสถานะความยั่งยืนตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC) V๑.๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ และการประเมินสถานะความยั่งยืนตามเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (GSTC) V๒.๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นการประเมิน ร่วมกับ ตำบลม่วงตึ๊ด อ.ภูเพียง จังหวัดน่าน เพื่อเป็นการประเมินในภาพของเมืองเก่าน่าน ตามประกาศคณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า

การพัฒนาการท่องเที่ยวตามเกณฑ์ GSTC ประจำปี 2562						
A01	A07	A13	B05	C01	D01	D07
A02	A08	A14	B06	C02	D02	D08
A03	A09	B01	B07	C03	D03	D09
A04	A10	B02	B08	C04	D04	D10
A05	A11	B03	B09	C05	D05	D11
A06	A12	B04	อพท.6	C06	D06	D12

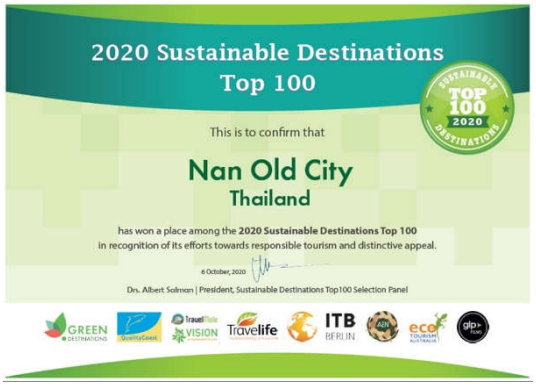
การพัฒนาการท่องเที่ยวตามเกณฑ์ GSTC ประจำปี 2565						
A01	A07	A13	B05	C01	D01	D07
A02	A08	A14	B06	C02	D02	D08
A03	A09	B01	B07	C03	D03	D09
A04	A10	B02	B08	C04	D04	D10
A05	A11	B03	B09	C05	D05	D11
A06	A12	B04	อพท.6	C06	D06	D12

ความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรม ที่เป็น Best Practice

การขับเคลื่อนการพัฒนาให้จังหวัดน่านได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวในระดับสากล เช่น

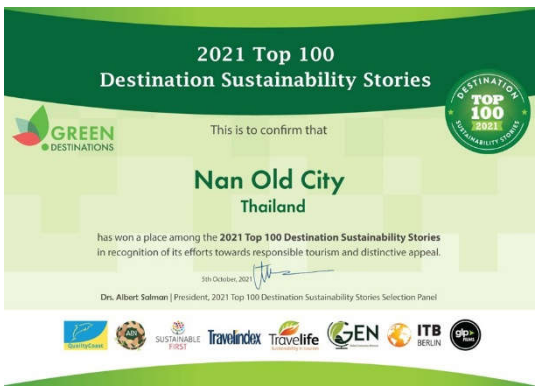
๑. รางวัล ๒๐๒๐ Sustainable Destinations Top ๑๐๐

๒. รางวัล ๒๐๒๑ Destinations Sustainable Stories Top ๑๐๐

๓. กิจกรรมการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว บริเวณข่วงเมืองน่าน (VTR)
https://๑drv.ms/v/s!AqA๙BrZUxci๗g๔FU๑yD๗๔P-KEaoqeQ